

Životopis – řádová sestra Miriam Baumruková

Sestra Miriam se narodila se 10.6. 1949 v Klatovech v jižních Čechách. Rodiče Karel a Milada Baumrukovi měli ještě staršího syna Karla. Se svým bratrem a jeho dětmi je Miriam stále v kontaktu. Rodiče měli malé zemědělství, kde pracovali a pomáhali i obě děti. Usedlost později přešla pod správu místního JZD, rodiče se této skutečnosti nebránili.

Miriam navštěvovala v letech 1955 až 1964 místní základní školu, poté tři roky studovala Střední všeobecnou vzdělávací školu v Klatovech, kde maturovala mimo jiné i z chemie. Prožila se svou rodinou šťastné dětství.

V letech 1967 až 1969 absolvovala Střední zdravotnickou školu v Brně, obor lékárenský laborant. Po ukončení studií se vrátila zpět domů do Klatov, kde začala pracovat v místní lékárně U Matky boží.

Měla velmi blízký vztah se svou tetou, také řeholní sestrou, která působila v Oseku u Duchcova u mentálně postižených dětí. Sestra Miriam o řeholním životě uvažovala už od 5. třídy, ale definitivní rozhodnutí nastalo až v kapli na Mariánské. Rozhodla se pro kongregaci Školských sester de Notre Dame.

V roce 1971 se přestěhovala do Javorníku, kde ve své řeholní komunitě, přemístěné z vnitrozemí (Horažďovic), prošla dvouletým noviciátem a složila řeholní slib. Řeholní sestry našly útočiště v pohraničí, kam byly odsunuty v rámci akce Ř. Tímto násilným krokem chtěl komunistický režim zamezit působení kongregací na veřejnost – zejména mladé lidi, chtěl také oslabit víru v boha jako takovou a v neposlední řadě vedla k tomuto činu i touha po církevním majetku.

V Javorníku žila až do roku 1990 a s ostatními sestrami pracovala v šicí dílně na výrobě výšivek a parement (liturgické textilie používané v kostele). Přestože vystudovala speciální pedagogiku na UP v Olomouci, nemohla kvůli komunistické ideologii zcela naplňovat myšlenku své kongregace a působit na děti a mládež.

Tento cíl se jí vyplnil až po pádu komunismu. V roce 1989 absolvovala katechetický kurz a naplno začala působit mezi dětmi i dospělými v Hradci Králové, novém sídle kongregace. Od roku 2000 je v důchodu, ale ve stálém kontaktu s lidmi.